

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udrag fra Samlede skrifter 1

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. XXI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721243462000/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

XXI

og det saaledes er Afskriveres og Sætteres inkonsekvente og forskelligartede Ortografi, der foreligger i Kilderne, har man gengivet Tekstgrundlaget bogstavret. En tilfredsstillende Normalisering vilde ikke kunne gennemføres, dels fordi vi kun har en begrænset Del af Ordforraadet med autentisk Ortografi, dels fordi der sandsynligvis inden for Kingos eget Sprog kan have været betydelig Variation, bl. a. mellem en mere dialektpræget Form (fx. i Ungdomsdigtene fra Løve Herred) og en mere litterær (fx. i Embedsskrivelser, Salmer, Prædikener). Man vilde ved at normalisere altsaa let komme til at forfalske Indtrykket af Kingos Sprog. Dog har man gengivet $\dot{\text{I}}$ og r med s og r , sch ved sch (i enkelte Tekster i Bd. II ogsaa sch ved sk , h i Forlyd ved s), Skraastreg ved Komma og $/: :/$ i Hss. ved Parentes; I og J adskilles efter moderne Regler. De faa Forkortelser er opløst (uden Kursivering), hvor Opløsningen var sikker; ellers er den forkortede Form bevaret. Ved Brugen af stort Bogstav og ved Adskillelsen mellem sammenskrevne og særskrevne Ord har ofte et usikkert Skøn maattet være afgørende; i Tvivlstilfælde følges moderne Praxis; til den undertiden forekommende Brug af stort Bogstav uden for Forlyd er der som Regel ikke taget Hensyn. I et enkelt Tilfælde (*Koklagen*) er en Række individuelle og vildledende Skrivemaader i Tekstgrundlaget retoucheret; herfor vil der blive gjort Rede i Haandskriftsbeskrivelsen.

3°. Interpunktion. Heller ikke Interpunktionen har man vovet at normalisere, skønt man derved utvivlsomt kunde have lettet Læsningen i nogen Grad, idet Haandskrifterne normalt har langt færre, Trykkene adskilligt flere Tegn, end en moderne Læser er vant til. Da der imidlertid er overordentlig mange Steder, hvor den syntaktiske Sammenhæng ikke fremgaar eentydigt, og hvor en normaliseret Tegnsætning enten maatte paatvinge Læseren Udgivernes Fortolkning eller medføre vidtløftige Udredninger i Apparatet, har man indskrænket sig til at fjerne eller ændre meningsforstyrrende Tegn og at indsætte enkelte Tegn